

lens (Kimestad) daværende Benner og Forgængere uagtet det var Nationalliberalismens Blomst, der den Gang herskede her, tog den feil af, hvad Rigsretten vilde, og alle de 7 Minister blev fuldstændig frikendte. Men var der da Noget her i Thinget, som derefter sagde, at det var en partist Dom, som var affagt. Der var Toneangivere, som vare misfornøiede med denne Dom, og som i deres Harme toge Anledning til at indbringe et Forslag om en lille Ministeransvarlighedslov, en saadan, som man kunde have brugt, hvis man vilde have opnaaet at faae en anden Dom; men jeg tror ikke, at Noget betragtede den daværende Rigsret for partist, fordi den gik mod Folkethinget. Der var en anden politisk Lustning i Rigsretten, end der dengang var i Rigsdagen, det er Noget, som man maa finde sig i i politiske Sager, og derfor, om end denne Sag, hvis den kommer for Rigsretten, skulde falde ud til Frisindelse, da vil jeg ikke opfaae nogen Anke derover, men jeg forbeholder mig alligevel at tro, at disse Mænd have overskredet deres Kompetence. Jeg hævder, at Anklagemagten, som er givet til Folkethinget, er et nødvendigt Middel til at værgе om Folkethingets Selvstændighed. Jeg tror, at en Ministeranklage mod egenmægtig Ministerførd af og til har sit store Gode, selv om Sagen tabes. Alle disse Beklagelser over uberettiget Tiltale, saaledes som den ærede kjøbenhavnske Rigsdagsmand (Kimestad) kom frem med, have efter min Mening ikke Meget paa sig. Den ærede Rigsdagsmand kan dog ikke forlange, at vi paa den modsatte Side skulle underordne os hans Mening om, hvad Rigsretten vil dømmе. Derfor der kun hvert 22de Aar gjøres Brug af Anklagemagten, siger jeg, at Folkethinget handler moderat og besindig. Men ere vi da gaaede frem med Overivelse her i denne Sag? Have vi ikke havt Sagen for her i Thinget i 2 à 3 Aar og undersøgt den grundig? Og Alle vi i Flertallet ere dernæst komne til den Overbevisning efter gjentagne Drøftelser, at disse tre Ministers Handlemaade er mod Forsætningen. I Statsrevisionen, som er det grundlovmæssige Middel, der skal bringe Lys i en saadan Sag, har der jo i Grunden ikke været nogen Afvigelse mellem alle 4 Statsrevisorer om, at Minister Krieger har opfattet sin Stilling urigtig. Ogsaa den Statsrevisor, som dissenterede noget, har i alt Besentligt sluttet sig til Statsrevisionens Flertal om det Uforaarlige i Ministerens Fremførd. Naar Folkethinget har Statsrevisionen paa sin Side og der staar et overveiende stort Flertal paa den Side, der vil gjøre Ansvar gjældende og beslutte Anklage, tror jeg, at vi trostlig kunne overlade denne Sag til Efterverdenens Dom.

Kimestad: Hvad det ærede Medlem nu sagde, giver mig ikke Anledning til yderligere Bemærkninger end dem, jeg tidligere er fremkommen

med, kun skal jeg sige, at det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke burde have underlagt min Opfattelse af denne Sag, mine Udtalelser derom, personlige Grunde, ikke burde være gaaet ud fra, at jeg lod mig lede heri af det personlige Venkab, den personlige Høiagtelse, som jeg ganske vist nærer for nogle af de Anklagede; thi det ærede Medlem maa se, at han derved giver mig Ret til at vende det om og sige til ham og dem, der ellers stemme som han, at de lade sig lede af personlig Uvillie mod de Paagjældende. Jeg skal kun tilføie et Par Ord til det ærede Medlem for Svendborg Amts 3di: Valgtreds (S. A. Hansen). Jeg tror, at han gjorde sine ærede Meningsfæller Uret, naar han før fremhævede det som et Punkt, der aldeles var undgaaet Opmærksomheden under de tidligere Behandlinger, som denne Sag har været Gjenstand for her, at der fandtes en Klausul i Kontrakten, som aabnede en Mulighed for, at den paagjældende Kirke, naar den var fuldført, ikke blev Statens uindskrænkede Eiendom, men at muligois en seregen Raadighed derover kunde blive forbeholdt Andre. Jeg tror, at det ærede Medlem tager ganske feil, naar han tror, at dette Punkt tidligere er overset, det er vistnok fuldt vel set af alle dem, som have talt fra den Side, som det ærede Medlem tilhører. Men de ærede Medlemmer have heller ikke overset, at det skal være en Disposition, der er godkendt af Finantsministeren, der skal foreligge for, at der kan ske noget Saa-dant som det, at Kirken skal blive unddraget Statens fulde Raadighed, og det er altsaa klart, at det ikke vil kunne ske udenfor det Omraade, som Finantsministerens Myndighed forfatningsmæssig har; udover det Omraade, som hans Myndighed strækker sig til, vil han ved Godkendelsen af eventuelle Dispositioner ikke kunne gaa uden Rigsdagens Samtykke. Det er indlysende, og dette maa jo være en fuldkommen tilstrækkelig Beroligelse lige over for denne Sag. (Munterhed). Ja, det glæder mig, at de Herrer finde Dem saa beroligede, at de allerede kunne hengive Dem til Munterhed. Men naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgtreds (S. A. Hansen) syntes at ville antyde, at der allerede forelaa en saadan Disposition, og at den skulde ligge — jeg veed ikke, om det var — i Rietgens Chatol eller i Finantsministerens Chatol og altsaa maatte være godkendt af Finantsministeren, thi ellers havde den jo ingen Betydning, saa maa jeg dertil sige, at jeg ikke tror, at det ærede Medlem er berettiget til at opstille en saadan Paastand, at, fordi det ikke bliver modsagt, vil han betragte det som indrømmet, at der ligger en saadan Disposition i Rietgens Chatol. Jeg kan forsikre ham om, at jeg har ikke nogen Anelse om, hvad der ligger i Rietgens Chatol, og jeg ser mig altsaa aldeles ikke istand til at benegte, hvad for Dispositioner der kunne ligge i det nævnte Chatol, og lige saa